
ROZPŁOSZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w rozpłoszyć).

[inf rozpłoszyć się.] ∅ fut 3 pl rozpłoszą się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozbiec się w przestrachu; przen: A śnadź y s postronnemi [panowie] czałem fie buntuią/ Bá y o tobie Krolu/ coś poćichu kuią. Krol rzekł/ że cnotliwemu nigdy nic nie wádzi/ A łámi niecnotliwi/ rośpłofzą fie łámi. RejZwierz 22.

a. *[W funkcji strony biernej: zostać rozpędzonym: igrzyfka dziećinne y zaczął/ rośpłofzyć fię mogły SkarUp 3.]*

Formacje współrdzenne cf PŁOSZYĆ.

KW